

ΜΑΝΙΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

ΔΕΝ είμαι και πολύ βέβαιος αν την αναγράφη ή Φρενολογία. Επίσης δὲν ἤξεύρω αν κατά τῶν παροξυσμῶν της οἱ ἰατροὶ διατάσσουν ψυχρολουσίας, ραβδισμοὺς ἢ χειροπέδας. Σὰς ὀρκίζομαι ὅμως ὅτι δὲν διαφέρει διόλου ἀπὸ τὴν... *μανίαν καταδιώξεως!* Κύριε Βλαδιανέ, κύριε Οἰκονομάκη, σὰς τὴν συνιστῶ.

Ἡ κυρία, τὴν ὁποῖαν σὰς παρουσιάζω — μὲ τὰς ἀναγκαίας, ἐννοεῖται, προφυλάξεις καὶ λάβετε τὰ μέτρα σας — εἶναι τὸ περιεργότερον φρενοπαθὲς πλάσμα τοῦ εἴδους του.

Ἐκ πρώτης ὄψεως, τίποτε δὲν παρουσιάζει τὸ ὑποπτον καὶ ἀνισόρροπον. Ἐξ ἐναντίας μάλιστα φαίνεται ἰσορροπημένη, ἀκριβοῦσιμένη, φρόνιμη, μὲ τετρακόσια. Ὑπῆρξεν ἄλλως τε καὶ ἀρσაკειάς· ἔμαθε ἀπ' ἔξω τὰ φρενῶν-φρενός, τὰ εἰς της καὶ πης καὶ ὅλας τὰς ἀνωμαλίας τῆς γραμματικῆς. Τί ὠφελεῖ ὅμως; Μία μικρὰ ἐγκεφαλικὴ ἀνωμαλία, ἓνα ἐλαφρὸν στρήψιμον τίς οἶδε ποίας μικροσκοπικῆς βίδας μέσα εἰς τοὺς βυθοὺς τοῦ κρανίου της, τὴν καθιστᾷ ἀξίαν ἰδιαιτέρου διαμερίσματος εἰς τὸ Δρομοκαῖτειον.

Εἶνε ὅμως περιττὸν νὰ λάβετε τὸν κόπον. Αὐτῆ, ἐφρόντισε ἤδη καὶ μετέβαλε τὸ σπίτι της εἰς σωστὸν φρενοκομεῖον. Κοντεύει δηλαδὴ νὰ ἀποτρελάνῃ ὅλους γύρω της: τὸν ἄνδρα της, τὰ παιδιὰ της, τὰς ὑπηρετρίας της, τοὺς παροίκους, τοὺς γείτονας καὶ ὅσα ἄλλα δυστυχῆ θύματα συμπέσουν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ψυχῶσεώς της.

* *

Φαντασθῆτε τὴν! Ἀπὸ τὸ γλυκοχάραμα ἕως τὰ μεσάνυχτα δὲν σκέπτεται, δὲν φροντίζει, δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο παρά: σκούπισμα, πλύσιμο, σφουγγάρισμα, τίναγμα, ξεσκόνισμα, τρίψιμο, λουστράρισμα! Καὶ πάλιν σάρωμα· καὶ πάλιν τίναγμα· καὶ πάλιν σφουγγάρισμα! Καὶ χωρὶς καμμίαν ἀνάγκην. Ἀδιακόπως. Ἀενάως. Αἱ δύο της ὑπηρετρίαι εἶνε πάντοτε εἰς κίνησιν. Ὑπὸ τὰς ἐξάλλους διατα-

γάς της αιωνίως σαρώνουν, τρίβουν, πλένουν, παστρεύουν, σφουγγαρίζουν, ξεσκονίζουν, ξελεκιάζουν, καθαρίζουν! 'Από τὸ πρωτὸ ἕως τὸ βράδυ. Χωρὶς διάλειμμα' χωρὶς ἀναφυχήν. Καθαρίζουν τὴν αὐλήν, πλένουν τοὺς διαδρόμους, ξετινάζουν τὰ χαλιά, τὰ ἐπιπλα, τοὺς τοίχους, τὰ φατνώματα, τὰ σκεύη, τὰ δοχεῖα, τὰ συρτάρια, τὰς κρύπτας, τὰ πλαίσια τῶν εἰκόνων, τὰ καρφιὰ τῶν ἐξαρτημάτων, τὰς βωγμὰς τῶν κλείθρων, κάθε γωνία, τρύπα, χαραματιά!

* *

Καὶ μ' ὄλα ταῦτα ἡ κυρία δὲν ἠσυχάζει. Δὲν μένει ποτὲ εὐχαριστημένη. Ἦμπορεῖ νὰ λάμπουν ὄλα γύρω της ἀπὸ τὴν πλεόν μικρολόγον καὶ σχολαστικὴν καθαριότητα. Ἄδιάφορον. Αὐτὴ διαβλέπει παντοῦ καὶ πάντοτε κύτταρα σκόνης καὶ ἴχνη ἀκαθαρσίας, ἀόρατα καὶ ἀνύπαρκτα εἰς τὰ μάτια τῶν ἄλλων. Θαρρεῖς ὅτι τὰ ἰδικὰ της, τὰ φωσφορίζοντα, εἶνε φακοὶ μικροσκοπίου. Καὶ φωνάζει κάθε 'λίγο καὶ 'λιγάκι εἰς τὰ θύματά της τὰ κακόμοιρα:

— Μαρούλα, τρίψε ἐκεῖ!
Ζαμπέτα, πάστρεψε ἐδῶ!

Καὶ τρέχουν τὰ δουλικά τὰ ταλαιπώρα, λαχανιασμένα, ξεθεωμένα, μὲ ἀπεγνωσμένας προσπάθειας, νὰ συλλάβουν τὴν σκόνην τὴν φανταστικὴν, τὸν ἐχθρὸν τὸν ἀσύλληπτον, ὃ ὁποῖος ἐν τούτοις εἶνε τρυπωμένος, ὄχι εἰς τῆς χαραμάδες τῶν ἐπίπλων καὶ εἰς τῆς κλειδαρότρυπες, ἀλλὰ μέσα εἰς τὴν ἰδικὴν της σκονισμένην φαντασίαν!!

Ζωσμένη μὲ μίαν λινὴν μπλουζαν, ἀντὶ ζουρλομανδύου, κουβαλεῖ ἀδιάκοπα, μέσα εἰς τῆς ἕξ ἢ ὀκτὼ τσέπες της, ὄλα τὰ ὄπλα τῆς ἀμύνης, μὲ τὰ ὁποῖα εἶνε θωρακισμένη: ψήκτρας, βουρτσάκια, σκουπίτσες, τουλπάνια, ξεσκονιστηράκια, σφουγγαράκια, λαδόπανα. Καὶ ὀλονὲν παστρεύει, τρίβει, ξεγδέρνει, σιλιθώνει, ὅ,τι βρῖσκει, ὅ,τι τύχη, ὅπου σταθῇ!

* *

Δὲν δέχεται ἐπισκέψεις. Τὰς κατήγγησε. Τί τῆς χρειάζονται; Διὰ νὰ τῆς κουβαλοῦν λάσπες καὶ σκόνες; Ἄς κουρεύωνται! Ἄλλ' ἂν τύχη καμμιά φορὰ καὶ σὰς δεχθῇ μετὰ τρόμου καὶ φόβου, δὲν σὰς

δίδει τὸ χέρι, ἀλλὰ σὰς κυττάζει ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω ἂν εἶνε καθαρά τὰ ὑποδήματά σας ἢ σκονισμένο τὸ καπέλλο σας.

Τῆς ὀμιλεῖτε διὰ τὸ πλεόν ἐνδιαφέρον ἑξαφνα ζήτημα. Ἄλλ' αὐτὴ δὲν προσέχει. Παρακολουθεῖ ἀγωνιωδῶς τὴν στάκτην τοῦ σιγάρου σας, διὰ τὴν ὁποῖαν μὲ τὰ ἀνήσυχτα βλέμματά της σὰς ὑποδεικνύει τὴν στακτιέραν ποῦ σὰς ἔφερε τρομαγμένη ἔμπρὸς σας.

Ἡμπορεῖ ἀξιόλογα νὰ σὰς ἀφήσῃ εἰς τὸ μέσον τῆς ὀμιλίας, μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα, νὰ πάρῃ τὴν μεγάλην ἑσκονίστραν καὶ νὰ κυνηγήσῃ εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὀροφῆς κάποιαν ἰδανικὴν ἀράχνην, τὴν ὁποῖαν αἰφνιδίως ἀνεκάλυψεν ἢ φαντασιοπληξία της.

Ὁ καὶμένος δ' ἄνδρας της, τὸ πρῶτον της ἀξιοθρήνητον θῦμα, δὲν ἠξεύρει πῶς νὰ κινηθῇ καὶ ποῦ νὰ σταθῇ μέσα εἰς τὸ σπιτί.

Ὅταν τὸν ἀκούσῃ νὰ ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἀγοράν, τοῦ μπήζει τὴ φωνὴ ἀπ' τὸ παράθυρο :

— Ζαχαρία! τὸ νοῦ σου! τρίψε καλὰ τὰ πόδια σου!... ἑσκονίσου!.. Στάσου νὰ σοῦ φέρῃ τὴ βούρτσα ἢ Ζαμπέτα!...

Καὶ ὁ κακόμοιρος ὁ Ζαχαρίας πρέπει πρῶτα νὰ ἑσκονισ-

σθῇ καλὰ ἔξω, εἰς τὸ πεζοδρόμιον, διὰ νὰ ἔμβῃ ἄσπιλος εἰς τὸ ἱερὸν ἔδαφος! Ἄλλὰ καὶ ὅταν ἔμβῃ, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ πατῇ ἀκροβατικῶς καὶ μὲ εὐκινήσιαν αἰλούρου ἐπάνω εἰς τὰ στενόμακτρα καναδάτσα, ποῦ ἀπλώνει ἡ κυρία εἰς τὰ αἰωνίως σφουγγαρισμένα καὶ ὑγρὰ πατώματα!

Ὅταν ἔρχεται ὁ λούστρος μὲ τὰ φῶνια, νέα πάλιν τρεχάματα, νέαι συγκινήσεις, νεῦρα, φωνές, ἀλαλαγμός!

— Τρέξε, Μαροῦλα!

— Πρόφθασε, Ζαμπέτα!

Ἐν ἀνάγκῃ, ξεπορτίζει καὶ ἡ ἴδια μὲ τὸ ἑσκονιστήρι στο χέρι διὰ νὰ καθάρσῃ τὰ παπούτσια τοῦ λούστρου, πρὶν εἰσελθῇ καὶ ὁ μικρὸς αὐτὸς βέβηλος ἔστω καὶ ἀπ' τὴ σκάλα τῆς ὑπηρεσίας!

Τὰ δύο παιδιὰ της τὰ ταλαίπωρα πλησιάζουν νὰ ἀποβλακωθοῦν. Διὰ νὰ μὴ τῆς λεκιάσουν τὸ σπιτί, ὅταν γυρίζουν ἀπὸ τὸ σχολεῖον, τὰ κλειδώνει εἰς ἓν ἰδιαιτέρον θωματίον ἢ καὶ εἰς τὸ ἀνώνυμον διαμέρισμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις ἔπρεπε νὰ κλειδώνουν αὐτὴν τὴν ἴδιαν.

Κλείει ἐρμητικῶς θύρας καὶ παράθυρα διὰ νὰ μὴ εἰσδύουν, μαζὶ μὲ τὸν δροσερὸν ἀέρα, καὶ μόρια σκόνης.

Μὰ εἶναι ζέστη· μὰ θὰ πάθουν μέσα ἀπὸ ἀσφυξίαν. Ἐξοφλοῦν. Τί νὰ τὸν κάμη τὸν ἀέρα, ἀφοῦ θὰ εἰσβάλῃ δι' αὐτοῦ καὶ ὁ τρομερὸς ἐχθρὸς τῆς!

* *

Καὶ ἡ μανία τῆς καθαριότητος ἐκδηλοῦται ὀλονέν μετὰ τὰ πλέον ἐπικίνδυνα καὶ ἀπελπιστικά συμπτώματα.

Ἄρκει νὰ μάθετε ὅτι τελευταῖον ὑπεχρέωσε καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν πολυδασανισμένον ἄνδρα τῆς, τὸν Ζαχαρίαν, ὅταν εἰσέρχεται ἀπὸ τὴν αὐλήν ποῦ εἶνε στρωμένη μετὰ μαῦρα καὶ ἄσπρα πλακάκια, νὰ πατῇ μόνον εἰς τὰ λευκὰ τετράγωνα, ὅπου δὲν φαίνονται τὰ ἴχνη τῶν πατημάτων!!

Καὶ τοῦ φωνάζει ἀπὸ τῆς σκάλης κάθε φορά:

— Ζαχαρία!... Σοῦ τὸ εἶπα χίλιες φορές!... Μὴν πατᾶς στὰ μαῦρα καντρέτα!.. Περπάτα ἀπὸ τὰ ἄσπρα ποῦ δὲν φαίνονται ἡ πατημασιές!...

Καὶ ὁ δῦστυχος ὁ Ζαχαρίας, ὁ ὁποῖος εἶνε ἄλλως τε καὶ ἀρκετὰ μύωψ, τρικλίζων καὶ ἀπὸ τὸ γῆρας καὶ ἀπὸ τὸν τρόμον, ἀγωνίζεται κάθε φοράν νὰ κρατῇ τὴν ἰσορροπίαν πατῶν ἐπάνω εἰς τὰ ἄσπρα τετράγωνα τῆς αὐλῆς.

Περὶ τὸν νὰ προσθέσω ὅτι χάνει συχνὰ τὴν ἰσορροπίαν, ὅπως τὴν ἔχει χάσει πρὸ πολλοῦ δριστικῶς καὶ ἡ κυρία Ζαχαρίου!...

ΣΑΤΑΝΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς μισάνθρωπον

ἌΝΘΡΩΠΟΣ εἶσαι; Σὲ μισῶ.

Ἄν ὅμως εἶσαι σκύλος,

Σὲ συμπαθῶ, ταλαίπωρε,

Γιατ' εἶσαι ἐκείνου φίλος!...

ἈΡΧΙΛΟΧΟΣ